

Nr. 21.

A' FELS. CSÀSZÀRNAK ÈS A. KIRÀLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÈBÖL.

*Indült Bétsböl, Kedden Mártyiusnak 14 ik napján
1803. ik esztendőben.*

B é t s.

Olmützböl így írtak Mártz. 1-ső napján:

Az itt lakó emberek nemérték félelmesebb napot a' mainál. Minekutánna tegnapi egész nap a' rettenetes szél még szűnés nélkül süvöltött volna, estvéli három fertálykor a' hatra nagyott villámolt, 's a' menkö be ütött, de senki nem tudhatta, hova? mind addig, míg végezetre 10 óra tájban égést jelentő lárma támadván, minden felé széljel futott a' hír, hogy a' Cathedrále templomnál van az égés; de még ekkor sem lehetett tudni, hogy itt is melly helyen esett légyen a' gyulás; mind addig míg végezetre a' legmagosabb torony

tetejének éppen a' hegyéből kezdvén a' szikrák fel felé menni, ekkor lehetett tudni, hogy oda ütött légyen bé az égi tűz. Egy idővártatva azután meg szünt a' szikrázás, 's mindenek eltsendesedtek, azt gondolván, hogy magában el aludt a' gyulás. Hanem, reggel felé 3 óra tájban újlarma támadott, minthogy ugyan azon torony' téteje ismét, még pedig erősebben szikrázni kezdett, mint előbb. Tsakugyan most is magától meg szünt, 's ismét tsendesség lett. Végezetre ma reggeli 8 órakor fokkal nagyobb mértékben mutatta magát a' gyulás — már nagy erőt vett vólt — a' hegye a' toronynak egészszén le esvén, a' tűz ereje szabaddabb útat kapott — a' láng magossan kezdett fel felé tekergődni — 10 órakor maga a' torony is le roskadt, 's a' tűz a' két oldalfélt lévő tornyokra által harapodzott, 's a' láng mind ezeket el borította — a' benne lévő harangok öszsze olvadtak, 's tizenkét órakor már ezen két tornyok is leroskadva vóltak. Már ekkor azon rettegtek mindenek, hogy ha a' tűz a' középső toronyra, mellyet eddig nagy bajjal meg oltalmaztak, magát által veszi, 's az abban lévő 358 mázsás nagy harang a' templom fedélire esik, a' templom boltozatját bé szakasztván, azután az egész drága templomnak femmi megmentetéséről nem lehetne többé gondolkodni. Még má estvéli 5 órakor is ez a' félelem gyötrötte mindeneknek elméjét, annyival is inkább, hogy nagy szél kezdett fúni.

A' későbbi levelek szerént tsak ugyan addig öntözték a' templomot és ezen középső tornyot, hogy nem kaphatott beléjek a' tűz. A' három leomlott tornyokban válott kár, 30 ezer forintra becsültetik.

*Egy Karlobagói, Febr. 16-dikán költ le-
velből ezeket olvassuk: — Itt 2 láb magasságú
a' hó, melly ritka újság ezen tengerparton. Tá-
volább, a' határszél felé 6 lábnyi is van. E' mel-
lett olyan kegyetlenül süvölt a' Bora nevű szél,
hogy alig mérészel az ember csak ki tekinteni is
a' szobából. Egy szegény embert, a' ki Tzeng fe-
lé útozott gyalog, éppen egy hegyen találván a'
szél, fel kapta, és magassan fél emelvén, a' ten-
gerbe vetette be, a' honnét ki se jött szegény töb-
bé. Csak ez egy példából meg lehet itélni, mi-
lyen szél ez a' Bora. — Oстриa mellett egy ifjú
lovas embert, ugyan ezen szél, lovastól egygyütt
egy köziklás mélységbe tsapott bé: a' mellyből
hogy életben kihuzattathatott, csak a' nagy hónak
közlönheti, hanem a' lova oda vezett. — Nem
csak az úton, hanem házaikban is, sok embereket
meg vett a' hideg.*

Frantzia Respublika.

Mint Rouen várossalól írják, a' Chouansok
(Schuánok) még pislognak itt-ott. Két esmére-
tes fejeik, Lebourgeois és Picot, néhány követők-
nek társaságokban Angliából hazájokba visszafér-
vén, valami egy hónaptól fogva ithon lappongottak.
A' politziai Elöljáróknak füleikbe sugódott a' do-
log, kik is szemügyre vévén őket, úgy találták,
hogy ismét a' közönséges tsendességnek meg hábo-
ritását vették volna munkába: melyre nézve áres-
táltatták 's kérdőre vonták, és feleleteikből még
jobban meg győződtek veszedelmes tzélozások
felől.

A' napokban azt irták volt a' Párisi levelek,
hogy V o u s i e nevű oly nagyságú folyóvíz, hogy

tutajok (szálok) és kisdud hajók is eveztek rajta, egy helyen egézfőzen el enyészvén, a' földgyomrába valamely véghetetlen mélységbe vette volna be magát. Ezt az újságot, leg kissebb fundamentom nélkül való hírnek nyilatkoztatják lenni a' későbbi tudósítások. — A' hazug levelezők sokszor hazudnak az újságírók rovására.

A' Párisi Moniteurben ez olvastatik: — „Romából Febr. 17-dikén írják, hogy Pápa eö Szentsége azon hatalom szerént, melyet az Europai Hatalmasságok eö Szentségének a' végre ajánlottak, hogy a' Malthai Rendnek Nagymestert nevezzen: Nápolyi Gavallér Tommasi urat, mint ezen Rendnek eddig volt egygyik fő rangú tagját, nevezte a' Rend' Nagymesterévé. A' mellyről szolló levéllel a' Rend Kommandörje, Bussy úr, Sziciliába az új Nagymesterhez már által küldett. —

A' Febr. utolsó vasárnapján tartatott audentzia, igen számos volt az Első Konzúlnál. Ott volt a' Pápa Nuntziussa Cardinalis Caprara is, négy új Cardinalisokkal egygyütt. Ott volt a' Párisi egézf Ref. Consistorium, mellynek mindentagjaival külön-külön befélgetett Bonaparte.

A' Préfektusok az Országglőszék eleibe terjesztvén ezen kérdést, hogy Vályon a' Törvényeknek 's egyéb Rendeléseknek kihirdettetések, véghez vitethetik-e' polgári tisztek vagy magok a' papi személyek által benn a' templomokban, az Országglőszék ilyen principiumok szerént való intézetet szabott a' dologban a' Préfektusok eleibe: — 1) főzör. A' templomok, másokat kirekesztő módon (exclusive) a' Főspökök intézeteik alá lévén adattatva, csak ezek, és az ezek által rendeltetett papi sze-

mélyek beszélhetnek a' templomokban, 's egy polgári személy is, akár melly tekintettel légyen fel ruháztatva, nem tulajdoníthatja magának ezen egyenesen tsak a' papságot illető jutt. — 2)szor. Sem az új sem a' régi Törvények nem parantsolják a' papoknak, hogy a' kathedrából valamely világi dolgot illető hirdetést közönségessé tegyenek, *ha tsak azt egyenesen az Országlószerk nem fogja rendelni.* — 3)szor. Következés képpen, a' világi dolgokat illető minden rendeléseket, és hirdetményeket, a' helyeknek be vett reudtartásaik szerént a' piatzokon, utzákon, a' közönségek házaikban, vagy pedig az Ifentifztelet végződése után a' templom nagyobb ajtaja előtt, tartoznak a' polgári tisztviselők közönségessé tenni, a' szerént mint az 1695. ben és 1688. ban ki jött Ediktumokban meghatározott, mellyeknek még eddig semmi újabb rendelések ellenek nem mondottak.

A' Párisi levelekben egy Nápolyból Jan. 29. dikén indult levél olvastatik, mellynek ez a' summája: „Az itt tartozkodó Anglusok közzül *Robson* úr, nagy ebédet adott a' múlt héten, mellyen sok más fő személyekkel egygyütt, az eddig ezen Udvarnál volt most pedig Konstantzinápolyba rendeltetett Anglus Követ *Drummond* 's az itt lévő Konstantzia Követ *Alquier* urak is, jelen voltak; mellyben az a' nevezetes, hogy ezen két nagy Hármasságoknak Követeik, a' példátlan vérontással folytatott hadakozásnak megszűnése után, most ettek leg előbb egygyütt, 's egymáshoz leg nagyobb tekintettel és egyenes szívűséggel láttattak viseltetni. *Robson*, a' ki az ebédet adta, tagja volt az utolsó Parlamentomnak, és egy volt azok közzül, a' kik a' békefeléget leg hathatósabban javasolták.

Ezen egygyütt való ebédkezéstől fogva, több versben töltöttek a' nevezett Követ - Minister urak, hol a' Swéd hol a' Spanyol Követeknél időt egygyütt. Ez szerént nem csak Londonban hanem Nápolyban is himzödik ismét, az egymást kevés ezten-dök előtt tsaknem a' végső ki irtásig öldöklő Anglus és Frantzia nemzetek között való politikai bé-kesség abroszfza.

A' magokat Doktoroknak és patikáriusok-nak ki áadó, de ahoz nem értő emberekre, mint az emberi életnek igen ártalmas ellenségeire, nagy vi-gyázást kezdett fordítani az Orzáglószék. E' vég-re egész betsüllettel ajánlja a' Politziai Préfektus a' Párisi közönséges levelek kiadóinak, hogy semmi a' féle orvasságokról szolló tudósításokat, mellyek-nek ő a' maga nevit alá nem irta, ki ne hirdes-senek. Azt is meg határozta az Orzáglószék, hogy Frantzia Országban senki Orvos Doktornak ne nevezhesse magát, a' ki 5 közönséges megvis-gáltatás (examen) által magát arra alkalmatosnak lenni meg nem bizonyithatja, még pedig úgy, hogy az 5 examen közzül az egygyiket deák nyelven tartozik meg tenni. A' sebörvosok is szoross examen alá köteleztetnek bocsátani ma-gokat.

Párisban egy Kalendarium jött ki tsupán a' jól enni inni szeretők' számára, mellyben az irtott meg, hogy mitsoda vendégfogadósoknál lehet leg jobban enni inni.

Gen. Leclerének az Első Konzúl sogorának utolsó tiszteletére Frantzia országnak majd minden várossaiban halotti ceremoniák tartattak. Az Or-leani Püspök egy halotti orátzióval is meg tisztel-te, a' mellyben David Királynak az atyafiához Jo-

nathanhoz való szerzetéről, fokot beszélt, 's azt az Első Konzúlra alkalmaztatta annak módja szerént.

A' Tripoli béli Fejedelemnek mostani fő Ministeréről *Mahomedről*, ezt jegyzik meg: Ő, eredet szerént egy igen gazdag Török - kereskedő volt. Ennekelőtte 7 esztendővel Párisba jött, hogy egy jó summa adosságot, mellyel néki a' Franziá kintstár tartozott, a' Direktoriumtól valami úton módon fel vehessen. Az itt lévő Swéd Konzúl, *Signeul* ur, mint idegennek fel vette az ügyit Mahomednek, 's ki dolgozta, hogy nem tette a' nagy útát hijába. Történt azután kevés esztendők mulva, hogy a' nevezett Konzúl öttse az ifjú Signeul 150 emberekkel egygyütt, kik minyájan Swédek voltak, a' Tripolitanusokhoz fogságra esett. Mahomed már ekkor Minister volt Tripoliban, 's midőn a' fogjok, eleibe vitettetvén neveiket megmondották volna, kérdi Mahomed a' Signeul nevezetnek hallására az ifjútól, hogy nem esmérné - e' Párisban Seigneult a' Swéd Konzúlt. — „Annak az öttse vagyok“ — felel Signeul. — „En pedig így, a' te atyád vagyok“ — mond Mahomed, 's kezét fogván ki vezette a' több fogjok közzül, és az ólta (28 hónapokig) a' maga házában és a'ztalánál tartván, a' napokban Párisba küldötte egy igen betsülletes és háládatos levéllel a' bátyához. A' több Swéd fogjok is nem soká vizsza fognak hazájokba küldettetni, mihelyest a' Swéd udvartól ígertetett summa meg érkezik.

Nagy Britannia.

Angliának több környékeiben dúlnak fúlnak a' munkás emberek a' Fabrikánsok, és Manufactu-

risták ellen, a' kik mind több több új alkotmányokat találván fel, kevesebb kézzel, 's költséggel dolgoztatnak, mint ennekelötte, melly miatt sok szegény embernek végső szükségre kell jutni. A' béketlenek irást botsatván ki a' magokhoz hasonló sorsú emberek közzé, őket arra unfolják, hogy fogjanak a' Fabrikánsok ellen fegyvert, és ha azokat az újonnan talált eszközöket fábrikaikból ki nem hányják, a' mellyek miatt sok szegény ember kenyerétől meg fosztatott, öldököljék meg. Annak, a' ki ezen köz tsendességet meg háborító irásnak szerzőjét ki nyilatkoztatja, 100 font sterlinget ígért a' Kormányzék jutalomúl, és ha maga is czimborás társa lett volna annak, semmi bántása nem lézen.

L o n d o n b ó l, Febr. 10-ik napján. Két vezedelmes ellenségtől félnek a' mi napnyugoti Indiái tartományaink, úgymint, a' fárga hidegtől, és a' fekete rab szolgáktól, a' kik a' St. Domingói fekete pártosoknak gonosz példájok által indittatván, igen nagy hajlandóságot mutatnak az ellenünk való felkelésre, és egyedül uraiknak vigyázások, és az ott lévő katonáinktól való félelem, tartották őket eddig is engedelmeffégben. — A' Szárdiniai szigetnek meg vételéről való tudósítását a' Királynak, nagy nyughatatlanság közt várja a' Parlamentum.

L o n d o n Febr. 22 -dikén. Oberster Despard és 6 társai, ma reggel fel akasztattak. A' nép' eleibe való kihozattatásakor egy rövid beszédet intézett ahoz Despard; ha nem, a' nagy zúgás miatt, nem lehetett hallani a' beszédjít csak utolsó néhány szavait jegyzték meg, mellyek ezek voltak: Harmintz esztendőök alatt hűségesen szolgál-

tam hazámat; azou bünben, mellyért el veszek, ártatlan vagyok; légyen irgalmas hozzám az Isten. “

Minnyájan igen eltsüggedteknek lenni látszotak a' bünösök. Néhány minutáig tartott imádkozás után tsak hamar által botságtatták őket az örökkévalóságra. Valami egy orányit függöttek az akasztófán, melly után onnét levétedvén, a' fejek egy tökén el ütett. A' hohér mindeniknek fejit a' népnek meg mutatta, így szollván: Imé egy árulónak a' feje! — A' több része a' törvénynek, t. i. hogy a' hások fel vágódván, belső részek ki vétetteffen, 's tektek darakokra vágattasék, nem töltetett bé. — Nem esett semmi támadás, mellytől némelyek előre tartottak, ezen rettenetes exekuzió alkalmatosságával. — Más három bünös társai Despardnak, a' kik még véle együtt halálra ítéltettek vólt, életeknek kegyelmet nyertek, hanem szankivetésbé viszik őket. — Némely irók szerént az Oberster Despard' részéről is nyújtott vólt bé Adm. Lord Nelson egy kegyelem kérő levelet Minister Addington által a' Királynak: hanem, mint a' következés meg mutatta, fogamat nélkül. —

Oberster Despard, megítéltetődése után is egyedül hagyódván azon szobában, mellyben az előtt ült, egész halála orájáig szünetlenül való irással töltötte idejét; sőt utólja felé hogy el ne kellék vele, még egy Copistát is kért magának.

Londonban tartózkodó P e l t i e r nevű Frantzia emigránst, itélőszék eleibe állittatott az Angliai Országlószék tegnap, minthogy, mint az ellene való vádban summáson ki fejeztetik, — ő egy gonosz és roszsz gondolkodású ember volna, azért — i) ször,

hogy Bonaparte Napoleont, a' Frantzia Respublika' Első Konzúlját, nemcsak az Anglus Király jobbágyai előtt, hanem még a' Frantzia nép előtt is, gyűlölséggé és megvettetésre méltóvá tenni, 's őtet meg buktatni, igyekezte — 2)szor, hogy gonosz útakon módokon a' Frantzia népet arra ösztönözte, hogy ezen Napoleont, fegyveres kézzel támadja meg, 's hivatalától és életétől is foszta meg — 3)szor, hogy azon jó egygyetértést, melly szerentsére, egy részről ezen Napoleon 's a' Fr. nemzet, más részről pedig az, Anglus Király és az alatta valók között lábra állott, fel fordítani, 's a' helyett közzikbe, a' gyűlölségnek és az ellenséges indulatnak magvát akarta hintezni. — Az ítélőszék mind ezeket a' pontokat a' Peltier tulajdon írásaiban fel találván, őtet bűnösnek lenni nyilatkoztatta; hanem, büntetésének mivolta még nem mondatott ki.

A' közönséges levelek erőfítik, hogy Admirál Reynier, 5 hadi-hajókkal és egy tsoport katonasággal, Napnyugoti Indiában a' Koromandeli part-ról Madrasból a' tengerre ki evezett légyen, olyan tzelozással, hogy Macao nevű szigetet, a' Chinai partok mellett, mellyet a' Császár egygyezéséből eddig Portugallia bírt, foglalja - el. Azt mondják, hogy a' Portugallus Udvar ezen szigetet, a' békeség kötésnek egy titkos tzikkelye által a' Frantzia Respublikának engedte vólua, hanem, minthogy ez, a' Chinával való kereskedésnek éppen a' koltsa, erre nézve meg előzni szeretnék az Anglusok ennek elfoglalásával a' Frantziákat. — Azonban, még eddig ez az egész dolog hitelesebb tudósításokat kíván.

Londonban valami harmintz elmés tolvajok

jeles koldulásra vagy tsalásra való mefterséget gondoltak vólt ki: de rajta vezítették. Tettették, mintha a' hadakozásban meg sebesedett 's egyéb elnyomorodott hajóslegények vólnának, 's egy kised hadi hajót tsinálván, azt egy utzára, a' hol sok emberek jártak, ki helyhezítették, belé ültek, 's mint elnyomorodott hajóslegények, az alá 's felmenőket alamisna kéréssel ostromólták. Egy ideig jó szerentsével folytatták a' mefterséget: hanem észre vévén a' Politziai előljárók, hogy mitsoda hajós legények légyenek ökemek, bé vitették és fenytőházba küldötték.

Ugyantsak Londonban történt a' fárságon, hogy a' Portugalliai új Követ az álortzás bálba menvén, mingyár az ajtó mellett egy valami a' féle gondviselő formát mutató ábrázatú embertől meg szollittatik, hogy, a' tolyongás nagy és a' zsebelő tolvajok számasok lévén, meg történhetne, hogy meg lopják eö Excellenziját, hanem, ha néki, a' ki arra vólna rendeltetve, hogy vigyázzon, oráját 's piksifit által adná, nem félhetne a' kárvallástól; kimenetelekor mindenét visszsa kapná. A' Követ által adja a' furtsa gondviselőnek az oráját, piksifit, és pénzes érfényit, 's azon feljül még meg is közföni a' jó tanátsot: hanem, sem a' gondviselőt, sem azt a' mit néki oda adott, nem látta többé.

A' Londoni irók még maig sem szüntek meg külömbkülömb féle sértegető jegyzéseket ki adni a' Frantzia Elsö Konzúl 's a' mostan fenn álló Konzuláris Országlás' módja ellen: mellyet maga az Angliai Minifterium sem jó szemmel néz, de a' Nagy Britanniai törvények szerént, Parlamentális Acta nélkül nem veheti elejit.

Sir Sidney Smith, még ma is Londonban van; 's neveti azt az Angliai levelek által világszerte közönséggé tétetett hírt, mellyben még csak egy betű valóság sintsen, hogy t. i. ötlet az Ország-lószék Egyiptomba küldötte volna.

Már a' Felső Ház is megerősítette azt a' projektomot, hogy a' Státus Bankója, még ne szüntesse meg a' papiroffal való fizetést az arany és ezüst pénzel való fizetés helyett.

A' hószfzas hideg miatt sokáig állott jég a' Themse vizének, nem kevés időtöltésre szolgálta az idén sok ezer Londoniaknak alkalmatosságot. Nagyon módivá lett vólt a' tsákjázás, az az, a' szántalp formájú, keskeny élű vas talpallóval való tsitsonkázás, tsufzkálás. Sok Lordok, Grófok, és Marquisok mulatták rész szerént magokat, rész szerént mulattattak másokat általa, a' melly magában nem nagy újság ugyan, hanem még is említést érdemel, azért, hogy egy alkalmatossággal kevésbe mult el, hogy némelyek meg nem siratták. Egygyik oldalát a' viznek a' szél nem érvén úgy, mint a' másikat, a' jég nem vastagult vólt meg elegendendően, melyre nézve minnekutánna több mint 4 ezer emberek, többire urak, dámák, urfiak 's kisafszonyok gyültek vólna öfzfze, a' jég itt-ott szemlátomást hajladozni kezdett lábaik alatt, 's egy helyen 2 dáma, egy 14 ez-tendős kisafszony, 's egy férjfi személy alatt, valósággal bé is szakadt, tsak a' vólt a' szerentse, hogy a' parttól nem meszfze lévén, a' víz nem vólt mélyly. A' két afszonyságok és a' férjfi tsak hamar kivonattattak: hanem, a' szegény magán kívül lévő kisafszonyka el tünt vólt szem elől kevés időts-

kéig; de tsakugyan utánna ugordván Lord Villiers, ezt is ki ragadta.

Olafz Ország.

Róma, Fébr. 16-ikán Könnyen meg eshetik, hogy az a' plánum, melly szerént Nagy Britannia Szardinia szigetét meg akarta vásárolni, nem fog végre hajtódni; minthogy egy más plánum vétetődött munkába, a' melly szerént a' Szárdiniai Király maga ezen szigetet meg tartván, Piemontnak elvesztése által vallott kára Siena városa és vidéke által fogna vízfza térítettödni, a' melly a' Heituriai Királysagnak két ötödrezit teszi; a' mellyért a' Heituriai Király a' Frantzia Respublikának engedtetett Parmát fogná kapni, Piacenza pedig, melly eddig Parmához tartozott, az Olafz Respublikához tsatolódna. Hogy ez a' projektom végre hajodhasson, még a' kívántatna hozzá, hogy Spanyol ország a' két Floridát, mellyek Louisianához képpelt Napkeletre feküsznek, 's a' több Spanyol Amerikai tartományokkal külömben is semmi szomszedságban nintsenek, a' Frantzia Respublikának engedje. — A' Szárdiniai Király azonközben még most is a' Pápa tartományaiban lakik, várván a' dolgok kimenetelét.

Német Ország.

A' Német Orzági saecularisáltatott Püspökségek, Kaptalanok, 's több egyházi Institutumok tagjainak ki elégitetésekre és táplaltatásokra nézve, a' Választó Fő Cancellarius magát önként akként nyilatkoztatta ki, hogy ő az azon végre rendelt fundusnak ki sáfárlását magára vállalja, 's azon végre a' Német Deputatzió 45-ik ülésének végzéseit maga eleibe terjesztette, a' mellyek szerént tudniillik e' munkát len alkalmatofszabban lehetne intéz-

ni. Ezek szerént azt kívánna a' nevezett Vál. pa-
pi Fejedelem, hogy azon præbendának, avagy
egyházi jövedelemnek ötöd részét, a' melly a' ma-
gok örökségeiktől meg fosztatott egyházi szemé-
lyeknek tartásokra rendeltetett, a' kielégitetett vi-
lági fejedelmek, bizonyos fertály esztendőnként, a'
Regensburgi Sustainentalis kaszszába küldjék bé,
s onnan osztatódják a' ki: a' tápláltatandó sum-
máról minden esztendő végén számot fog a' Re-
gensburgi Diéta adni. — Ennek a' kaszszának jö-
vendőbéli sáfárjává Schaefer Regensburgi ke-
reskedő tétetődött.

Magyar Ország.

Ungvárról, Febr. 27-dikén. Nem értek
illy tartós és kegyetlen téli napokat a' leg régibb
emberek is közöttünk: De kivált a' szomszéd Zem-
plén Vármegyeiek sok kedvetlen híreket botsátot-
tak olykor olykor hozzánk, úgymint a' hol számta-
lan sok szerentsélen utások találtattak meg fagy-
va és halva az út feleken.

A' mi Vármegyénkbéliek közzül egy szekeres
emberen különös figyelmeteliséget érdemlő történet
esett a' múlt napokban — t. i. az említett szeke-
res ember borokkal menván kassára; tiz vagy ti-
zenegy esztendősi fiatskáját fel ülteti a' nyerges ló-
ra; a' gyermek, nem szenvedhetvén már a' hi-
deget, kéredzik le a' lórúl; az apja rá rivakodik;
a' szegény gyermek addig ül a' lovon, hogy egy-
szer érzéketlenül maradván le fordul a' lórúl. —
Lárma esik a' szekeresek között; tanátskoznak,
mit tsináljanak a' gyermekkel? Ha Kassára be vi-
szik; ott igen költséges lesz a' temettségek: Ahoz-
képest abba határozzak meg a' dolgot, hogy bal-

tákkal vágjanak egy gödröt, tegyék bele a' gyermeket, hánnyák bé tetősen hóval, hogy vízfza jövőbe reá akadhassanak, és akkor ki vévén haza vigyék el temetni. Úgy lesz a' dolog: Harmad napon vízfza fordúlván a' szekeresek; a' gyermeknek az Attya sirva kaparja a' fiúról a' havat; 's azomba mikor a' testhez ér; fel veti a' gyermek a' szemeit, 's meg látván az Apját azt mondja: Minek költött fel kend Apám Uram? Igen édesden aludtam. Az Apja nagy örömmel fel vévén a' fiját, életbe vitte haza.

T u d ó s í t á s.

Alább irt a' Magyar Újságok által a' múlt esztendőben, Szent András Havának 9-dik napján adott Jelentése szerént, újonnan tudósítja, 's bizonyossá teszi a' minden tiszteletre méltó Magyar Hazánkat, hogy eltökélt szándéka: a' Magyar Bibliát az utolsó Kasseli kiadás szerént nagy betűkkel, és minden szorgalommal negyed rétbén, sajtója alá venni, 's legfőbb tehetsége szerént mennél hamarább közönségessé tenni. Ezen költséges fel tételének végben vitelére más nem indította, hanem az édes Hazájának szolgálni törekedő kívánsága, és az első tudósítása után nagy közönetre méltó Aláírottaknak jelentett sokasága. Ugyan ezen fő érdemű Hazafiak' kívánságoknak eleget akarván tenni, az említett Bibliát a' nagy Cicero neve alatt esméretes betűkkel valamiut az Énekes, vagy 'Sóltár Könyveit 12-töd' rétbén szokta kiadni, következőképpen még nagyobbakkal a' mostani Kasseli kiadásnál, egy a' Reformáta Ekklesiának Lelki Pásztorának szorgos vígyázása alatt kifogja nyomtattatni. Mivel pedig azoktól, a' kik ezen Bibliát megszerezni kívánják, semmi előfizetést nem kíván, méltán (csak

a' nyomtatandó Exemplárok' számának néminéműképpen meg határozthatása végett) kérheti arra, hogy az Aláírottak neveit az ide való, vagy Pesti Köny-áros Bóltjába mennél hamarább által küldeni ne terheljék; mivel az aláírásnak idejét Pünköszt havának utolsó napjára határozta. Ennek el folyása után az Aláírottak' számokon kívül kevés számmal nyomtatott Exemplárok 9 Rh. forintokon fognak adatni; holott az Aláírottaknak egy Exemplár 6 Rh. forintokért fog ki szolgáltatni. A' kiadandó Bibliának Példamányai Posonyban, Pesten és az esméretes Biztosainál bőven találtnak. Ezzel az alkalmatossággal minden T. T. Esperest, és Lelki Pásztor Urak különös tisztelettel kérttetnek, hogy ne sajnálják ezen fáradságot magokra vállalni, ezen fel-tételét a' reájok bízott híveinek megjelenteni, 's egyzersmind az Aláírottak' számát néki megírni. Mindenik ezek közzül, a' ki tiz Aláírottakat szez, de egyzersmind a' Biblia ki szolgáltatásával az áráért kezes marad, a' 11-ik Exemplárt ingyen fogja nyerni. Magát azonban kedves Hazánk' kegyességébe ajánlván, azt bizonyossá téfzi, hogy utolsó pihenéséig szándéka mást nem tárgyaz, hanem a' Magyar nyelvnek, és Litteráturának előmozdítását. Po'sonyban Böjtmás Havának 12-ik napján 1803-ik Elztendőben.

Füskúti Landerer Mihály,
k. priv. Nemzeti Po'sonyi 's Pesti
Könyvnyomtató, es áros.